

RODOLJUB.

Glasi „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petite vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15 kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

9. števil.

V Ljubljani, dne 6. maja 1893.

III. leto.

Konjereja na Dolenjskem.

Vojni erar kupuje vsako leto konje in to po raznih krajih, kjer se ljudstvo s konjerejo peča. Lani je začel tako tudi na Dolenjskem, a kupil je malo, ker ni bilo dobiti za vojaška opravila sposobnih konj. Bati se je, da to nakupovanje na Dolenjskem, za katero gre hvala kmetijski družbi kranjski, opusti, če konjerejci ne bodo konj drugače izrejali. — Dolenjska ima ponekod mnogo travnikov in tudi lepe prostorne pašnike. Svet v teh krajih je pa precej raven in voda ne more lahko odtekat. Zato imamo v teh krajih precej kislo mrvo, vsled česar tudi reja goveje živine tod nima pravega uspeha. Denarja za osušenje močvirnih travnikov ni in dostikrat tudi ne potrebne brižnosti, zato pa je konjereja v teh krajih ob Krki in Savi precej izdatna. Konj namreč tudi izhaja s kislo mrvo, z ločkom, čeprav bi za konje bila sladka, dobra mrva boljša in bi vse kaj drugega iz njih napravila kakor kislja. A ker je ni take klaje, moramo s kislo kaj storiti. Dolenjska izreja dosti konj. V Št. Jerneji ima

šest cesarskih žebcev toliko opraviti, da ne izhajajo, v Škocjanu štirje, v Novem mestu dva, v Cirkljah dva, v Radeljci dva, v Kočevji in Velikih Laščah pa po jeden.

Za žrebetanje določujejo naši Dolenjci najslabše kobile. Boljše živinčce se proda, ko je tri leta staro, stare pohabljenе kobile pa se obdrže za rejo. — Naš konjerejec sicer dobro vé, kakšen je dober konj, ali ker so dobro ustvarjeni konji dragi, denarja pa ni, si kupi, kar je cenó. Le Ribničani pripeljejo časih boljše živino z Ogerske, Dolenjci ne. Žrebe se rado po materi vrže. Torej malo vredno žrebe od kobile, kakor jo najdemo po večjem pri nas. Da se konj redi, ljubi Dolenjec male kobile. Najdejo se tudi visoke kobile, ali to so pogostoma težavni stvori, katerih glave so brente, noge pa po kravje. Ako Dolenjec vse računi, ga stane tri do štirileten konj domače reje 200 do 250 gld. Proda ga pa za 120 do 150 gld. in le redko za 200 gld. ali več. Reja se torej ne izplača in bode ostala taka, dokler se ne

LISTEK.

Žalostna in vesela Velika noč.

(Črtica iz narodnega življenja; spisala J. Prinčeva.)

Bilo je teden pred cvetno nedeljo. Gospodinje po vsi vasi so imele polne roke posla. Za Veliko noč je treba péči, kuhati, prati in vse pohištvo lepo osnažiti, a vse to ni mala stvar. Pa vender se je vsaka rada lotila posla, samo da bi bili velikonočni prazniki bolj veseli. In zares so prazniki še jedenkrat tako veseli, če se praznujejo v lepo pobeljeni in osnaženi hiši. Metla je našla vse kote ter privlekla iz njih cele kodelje prašne pajčevine. Tla po sobah kakor klopi okoli peči so se očedile, zakaj čez zimo se je bilo dosti nesnage nabralo. Kuhinjsko posodje se je tako dolgo s peskom drgalo, da se je svetilo, kakor takrat, ko je bilo novo. Posteljina se je pred hišami na solncu prezračevala, perilo pa po plotih sušilo. Cela vas se je lišpala, kakor nevesta, kadar se poroka bliža. Posebno pa so se dekleta med seboj skušale, katera

bode na Velikonočno nedeljo najlepše oblečena. Šivilje po vasi so imele na vse prste dosti šivanja. Mlini ob potoku so urno mleli rumeno pšenico za potice in kolače. Možnarji so veselo žvenkljali po hišah, kajti tolkli so se orehi in razne dišave; fantje so pa pod kozolci „žegne“ vezali. Z jedno besedo, vse se je pripravljalo na veselo alelujo!

Samo v jedni hiši ni bilo tako. Pri Trebcu je bilo vse potrto prevelike žalosti. Tu ni bilo nikomur mar veže pometati, stene beliti, kuhinjsko orodje snažiti; vsi so bili kakor omamljeni. Oče Trebec sedi za mizo ter si z obema rokama podpira glavo, polno raznih skrbi in misli; ves dan bil je starec le redkih besedi. Mati Trebka je v zapečku slonela ter vedno zdihovala. Hči Pepica se je pa v kuhinji v kotek pokruknila ter v jednomer ihtela, da bi se je kamen usmilil. Vzrok tej preveliki žalosti pri Trebčevih je bil pa ta, da je dobil domači sin France poziv, postaviti se v torek po beli nedelji pred vojaško naborno komisijo. Kdorkoli je Trebčevega Franceta poznal, vsak je dejal: ta bo gotovo k vojakom po-

predružači. Pred vsem treba dobrih kobil. Ko dobiš žrebe, ne smeš s kobilo in 4 tedne starim žrebetom delati po 40 kilometrov dolgih potov. Če pa že mati doma ostaja, ima žrebe navadno premalo prostosti. Ker ni prostornih pašnikov, stati mora v nizkih, mrzlih hlevih in jesti odpadke od druge živine. Mlad konj mora biti tudi slabemu zgodaj vajen, ali slaba krma mu ne da rasti in mokrota v hlevu pod nogami pod trebuhom tudi ne. Ograja, za katero bi se mlada živinčeta po dnevi nahajala, ne stane dosti, ali kdo jo napravi! — Ko žrebe 2 leti staro postane, se mora voziti učiti, a le po malem. Koliko Dolenjcev pa rabi dveletna žrebeta tudi za težko vožnjo! — Trde noge dobi in če je še tako lepo drugače, — nihče je ne kupi rad, ali le za mal denar! — Da triletna žrebeta „švelarje“ — drug težak les, ali težko žito in na daleč vozijo, to je pri nas na Dolenjskem vsakdanja stvar. S petim letom še le postane mlad konj popolnoma utrjen. Dolenjski konj z desetim letom, ko bi moral še v popolni moči biti, že hira.

Ta hiba in plodovi od malih kobil največ proužročajo, da morejo asentne komisije na naboru konj na Dolenjskem tako malo konj kupiti. Te komisije plačujejo dobro. Konjerejci bi imeli lep dobiček, ko bi se količkaj na drugo pot spraviti dali. Dolenjska železnica bo težko vožnjo po cestah precej zaježila. Veliko mladih konj se bo otelo prehitrega pokvarjenja. Ali dežela naj kaj stori za to revno Dolenjsko? Kaj bi le bilo, ko bi deželni zbor poslal na Dolenjsko inženirje, ki kaj vedo o izsušenju travniških močvarin in kaj bi bilo, ko bi kacij 50.000 gld. porabil v to, da bi se revežu-kmetu napraviti pomagali dobri travniki, mu dobiti dobre žrebice. — Joj, kaj ta človek vender ne zahteva od revne Kranjske! Brez porabe kredita, bodisi osebnega, ali družega še nikdar ni gmotno pasiven človek ali narod do boljših razmer prišel. Le iz žaklja jemati, dokler je kaj notri, kapitalije porabiti in potem — beraško palico v roke

trjen. Če tega ne vzemo, potem nobenega! In res, France je bil lep, čvrst mladenič, zal in brhek, poleg tega pa tudi pošten in lepega obnašanja. Zdravje in moč sta kar kipela iz njega. V treh farah mu ni bilo enakega. To se ve, da je bil tudi njemu poziv na nabor zelo nevšečen, pa ne toliko zavoljo njega samega, kakor zavoljo očeta in matere, ker sta obadva že začela slabeti. V srce je zbolelo ubogega fanta, ko je videl vse okoli sebe tako žalostne; bolelo ga je tembolj, ker je vedel, da je on vzrok vsega žalovanja.

Velikonočni prazniki so prišli in tudi prešli. Povsod po vasi je bilo glasno veselje. Vsako otroče je imelo svoj piruh ali pisanko, ki jo je dobilo od svoje botre ali strijca. Skoro v vsaki hiši se je danes kaj boljšega kuhalo in peklo na ognjišču, kakor navadno. Tudi sitni berači so dobili danes kaj več v svoje malhe. Povsod, tudi po krčmah, je bilo vse živahno in veselo. Samo pri Trebčevih je bilo vse mirno, kakor da bi bil mrlič v hiši. Le stara ura je kraj peči svoj enakomerni tik-tak glasno cencala. Sosedje so se popoldan po večernici pod vaško

vzeti! — Narodovo gospodarstvo se nič ne razločuje od gospodarstva posameznika. Koliko milijonov dolga je štajerski deželni odbor že napravil, vprašajte, ali vprašajte tudi, ako so ti dolgovi bili v Muro, Dravo, Savinjo vrženi! — Kako hočete davke od revnega Dolenjca dobiti, če jih nima s čim plačati. Če bo konja za 300 gld. mesto za 120 gld. prodal, bo lažje doklade plačeval in vaše dolgove poravnati pomagal. Pa vsaj je Amerika; ta naša matuška vzame vse Dolenjce in jih priredi, mi pa bomo doma lepo ženske — vladali.

Štajerska si je v konjereji s tem pomagala, da je dežela nakupila krajem prikladne, dobro ustvarjene žrebice; te so ostale kot kobile za rejo doma. Sedaj pa pridite, — saj vas ne bomo snedli, kaj se nas za zlodja tako izogibate, — na Dolenjsko in načudili se boste, koliko „travnščne“ ima Dolenjska, — koliko detele pridela naše ozemlje! — Videli pa boste tudi, da to vse komaj zadostja za karto za vožnjo v — Ameriko! —

Kaj nam vse to mar! Mislite Dolenjci, da smo za Vas na svetu; mi smo vladni možje, mi imamo tudi za to skrbeti, da preuzvišeni naš škof dr. Jakob Missia vsako jutro že pri zajutreku na mizi najdejo kako zapupnico in makari, če pride iz te dolenjske Bosne! — Pa saj imate kmetijsko družbo, ta že skrbi, za kar je treba! — Klobuk doli pred to družbo! — Pa tudi veste, koliko denarnih močij premore ta velekoristna in res mravljijsko pridna družba, oziroma nje glavno vodstvo? Dobre svete zamore vsak dajati, ali vsa teorija je puhla brez denarne, deželne in državne pomoči! S—c.



lipo zbrali, dekleta so se šalile in fantje v novih oblekah bahali, samo Trebčevih se ni nobeden prikazal. Žalost v tej hiši je tem večja postajala, čimbolj se je bližal odločeni dan. Mati se je bila v zadnjih desetih dneh vidno postarala, grbe in gube na očetovem obrazu so se prikazale globoje urezane, oči bolj udrte in Pepičina lica, prej rudeča in bela, bila so bleđa kakor cerkvena sveča.

Napočil je dan novačenja. Studena, gosta megla stala je v dolini. France se je brž pripravil na odhod. Kar priropoče voz po cesti ter se ustavi pred Trebčevo hišo. Na vozu je sedelo natlačeno polno fantov, ki so se iz bližnjih vasi na nabor peljali. Ukali so in vriskali, da je kar zvenelo. Človek, ki ni vedel kam so namenjeni, mislil bi, da so svatje, ki se peljejo po nevesto. Sreča pa so jim pretresali vse drugi občutki. Dosti bi jih raje jokalo, nego li ukalo. Ker pa je bilo vsakega svoje malodušnosti sram, delali so se junake ter s petjem svojim kazali svoj pogum in z vriskanjem preupivali vse svoje notranje glase.

Trebčev France se je z solznimi očmi pridružil

Politični pregled.

Sedaj zborujejo skoro vsi deželni zbori naše državne polovice, med njimi tudi kranjski, štajerski in goriški. V kranjskem dež. zboru rešujejo se bolj nevažne zadeve. V prvi seji, v kateri se je bivšemu dež. predsedniku baronu Winklerju izrekla zahvala za zasluge, katere si je pridobil za deželo Kranjsko, predstavil se je novi vodja naši deželni vladi dvorni svetnik baron Heintz v slovensko-nemškem govoru obljubil, da bo vedno ravnal pravično in nepristransko. Izmed rešenih predlog omenimo naj samo najvažnejše: Dež. zbor je dovolil razne prispevke za zgradbo novih šolskih poslopij v raznih krajih, potem troške za zgradbo hudournika Pišenca pri Kranjski Gori, odobril poročilo glede trtne uši, ki je od 10.609 hektarjev vinogradov, kolikor jih je na Kranjskem, že pokončala 7147 hektarjev, odobril poročilo o zgradbi nove dež. bolnice v Ljubljani in sprejel samostojni predlog posl. Hribarja glede zgradbe novih železnic na Kranjskem. — Dež. zbor štajerski je tudi sprejel dva jako važna predloga: sklenil je zgraditi lokalni železnici iz Velenja v Spodnji Dravobreg in od Grobelna oziroma Šentjurja do hrvatske meje. Izmed drugih razprav naj omenimo samo dve. Lani so nemški poslanci očitali vladi, da podpira štajerske Slovence na troške Nemcev in ker niso dobili odgovora, so letos stvar zopet pogreli, na kar jim je namestnik krepko odgovoril, rekši, da vlada samo pra-

vično in po zakonu postopa. Ko bi se slavna vlada le povsod in pri vseh prilikah držala tega načela! Tudi glede šol je bila mala praska. Nemci so zahtevali za Ljutomer in Šoštanj posebne nemške šole in ker jih dež. šol. svet ni dovolil, so tožili v dež. zboru, a vrla poslanca dr. Ivan Dečko in Fr. Robič sta jih tako izvrstno pobila, da so kar umolknil. — O goriškem dež. zboru se kar nič ne sliši. — V češkem dež. zboru se bo te dni bila huda bitka zaradi delitve sodnih okrajev. Veleposestniki, ki so doslej vedno hodili s Čehi, so se jeli približevati Nemcem in to je kaj nevarno znamenje. — Ogerska vlada je predložila drž. zboru zakonska načrta o podržavljenju krstnih, poročnih in mrljskih matric in pa o ravnopravnosti judov. — Na Italijanskem se je te dni slavila srebrna poroka kralja in kraljice, h kateri slavnosti so prišli razni imenitni gostje, med njimi tudi nemški cesar. — V Belgiji se je bila začela krvava revolucija, katera se je le končala, ker je duhovniška stranka privolila, da se uvede splošna volilska pravica. — V Srbiji je mladi kralj Aleksander dal zapreti regente in ministre, ki so vladali deželo kakor turški paše, se proglasil za polnoletnega in sam prevzel vlado. S tem je mladi kralj preprečil velike in krvave homatije. — Na Angleškem je te dni sprejela poslanska zbornica znamenit zakon, s katerim se vrača Irski neodvisnost in samouprava.

Dopisi.

Iz Št. Jurja pri Kranji 23. aprila. [Izv. dop.] (Občinske potrebe.) Iz našega kraja še ni bilo dopisa v „Rodoljubu“. Iz tega bi pač kdo sklepal, da

o njem tu ni sledu. A temu ni tako. V 20. izvodih prihaja list na našo pošto. Naročniki, večinoma kmetovalci, težko pričakujejo vsake številke in jo slastno prebirajo.

fantom na vozu ter kmalu izginil svojim domačim izpred oči. Fantovsko petje se je čulo še nekoliko časa, a naposled je tudi to utihnilo. Trebčeva mati je ves dan premislila in postila se Materi Božji na čast in v namen, naj bi France ne bil k vojakom vzet. Upanje, to je čudna stvar. Časih človeka v njegovih revah in težavah čvrsto podpira, ga hrabri ter ne dopusti, da bi obupal; časih mu pa le s praznim bleskom miglja ter mu zida zlate gradove v oblakih. Gorje človeku, ki nima upanja; on mora omagati.

Tudi Trebčeve matere upanje še ni zapustilo. Misel, da bo France venderle zvržen, brlela je ves dan v njenem srcu. Pri Bogu je vse mogoče, mislila si je, zakaj bi tudi to ne bilo. Pepica je morebiti stokrat že stopila na cesto, nebi li morebiti zagledala vračajočega se voza. Trd mrak je že bil, ko je voz počasi nazaj v vas prišel. Konja sta glavi povešeni imela, kakor bi bila slutila, da bo jok in stok. Vsi trije, oče, mati in Pepica, so na cesto prihiteli, misleč, da bo France ves vesel raz voz skočil; pa kar otrpnili so, videvši, da Franceta ni na vozu. Od petnajstih

fantov bili so izvrženi le trije, vsi drugi, med njimi tudi France, bili so za vojake potrjeni. Cesarju je bilo tačas vajakov silno potreba, kajti vojska je od vseh strani pretila in vsak dan se je bilo treba bati sovražnega napada.

Hud udarec bil je to za Trebčeve, ker so Franceta k vojakom potrdili. Mater je žalost po sinu tako prevzela, da je hudo zbolela; le skrbna Pepičina postrežba jo je smrti otela.

Vojske so med tem hudo razsajale na severu in jugu. Marsikateri hrabri junak je na bojišču svojo kri prelil in storil slavno smrt za cesarja in domovino. Trebčevi so dosti strahu pretrpeli, ko so o tolikih bitvah slišali. Posebno če jim ni France že dogo pisal, mislili so, da se je tudi njemu nemara kaka nezgoda pripetila.

Minulo je že nekaj časa odkar je bil France pri vojaki. Marsikatero pohvalo je prejel od svojih prednikov za hrabro obnašanje in pošteno zadržanje. Ko je bil naposled sovražnik ukročen in mir sklenen, dotekel je bil tudi Francetov čas pri vojaki. Dobil je odpust. Veselo

Ne morejo se pa tudi dosti načuditi in razumeti, zakaj da list po nekod tako strastno preganjajo, ko je vender naprednemu in zavednemu kmetovalcu neprecenljive vrednosti in se sami na svoje oči prepričajo, da še ni zapisal črke zoper njihovo versko prepričanje. Mislim pa, da se jim bo list še bolj priljubil, ako bodo sem in tja v njem brali od tu kak dopis, v katerem naj bi se razpravljalo o mnogih zadevah in nadlogah, ki tarejo naše prebivalce in o katerih želé, da bi jih zvedeli na merodajnem mestu. Zato sem se namenil poslati večkrat kako poročilo, ako bode ugajalo.

Prva in najbolj pereča zadeva za Št. Jurij je pomanjkanje vode. Vsa vas, ki šteje 174 hiš, ni že od novembra lanskega leta imela vode, dokler ni te dni začelo deževati. Suh je bil potoček, prazne kapnice in vodnjaki. Voziti so morali vodo pol ure daleč, prat hoditi jedno uro. To prizadene mnogo stroškov osobito onim, ki nimajo lastne vozne živine. Ti morajo ali najemati ali pa samotež vodo voziti.

Najžalostneje pri tem pa je, da se naš občinski zastop za vso to stvar prav nič ne zmeni. Ne zamerimo županu, ker stanuje na Lužah in ne čuti naše potrebe in nadloge, tudi vemo, da mu Št. Jurij ni baš na srce prirasel, a nedopustno je, da so tudi šenčurski občinski zastopniki tako malomarni. Voliti se pač puste — Šenčurci jih niso volili — veseli jih zvonec nositi, ali kaj storiti v občo korist, v to, ne vem, ali jim nedostaje volje ali zmožnosti.

Županstvo misli, da že stori svojo dolžnost, ako ukaže, da mora vsak posestnik iztrebiti odkazani del struge pri potoku. Za vse drugo mu ni mar. Ko je prišel letošnjo spomlad prvi dež in se je tajal sneg po gorah, privrelo je dokaj vode, pa s to vodo, ki spira strugo in donaša mnogo gline, hitro ž njo na travnike. Tu bi bilo moralo županstvo poseči vmes in strogo prepovedati napeljevanje vode na travnike. Začela je teči čista voda,

in ni mogla zalepiti pregloboko iztrebljene struge ter je poniknila, predno je pritekla v vas.

Prebivalstvo je prišlo do prepričanja, da je skrajni čas, da se radi vode kaj ukrene, da je treba misliti na to, da se voda napelje in to tembolj, ker smo osvedočeni, da naš potoček ne bode dolgo dotekal v Št. Jurij. Spominjajo se, da je tekkel še pol ure pod Št. Jurij do Vokla, sedaj pa že do Št. Jurija malokdaj. Treba je, da se stvari resno poprimejo za občo korist uneti moške. Žali bože, da od občinskega zastopa ne pričakujemo nobene pomoči.

Gorje nam, če bi se zdaj pripetil kak požar! Od daleč bi samo gledali in vse bi morali prepustiti sreči. Gorje nam tudi, če bi nas obiskala kaka kužna bolezen in to tem hujše, če bi bilo takrat slučajno kaj vode v našem potočku, kajti tu pere perica umazano perilo, malo metrov spodaj pa zajema gospodinja vodo za kuho in pijačo.

Potrební, zelo potrebni smo tu nujne pomoči. Prosimo naša gg. deželna poslanca, da se nas spomnita na merodajnem mestu in naj se o stvari tudi sama prepričata.

Iz Orehka 19. aprila [Izv. dop.] V naši vasi obstoji že nad osem let narodno bralno društvo, katero krepko deluje v izobrazbo priprostega ljudstva. Kaj prijetno preseneti izobraženca, če vidi, da se tudi naš priprosti kmetovalec zanima za napredek svojega naroda, zraven tega pa ne pozabi dolžnosti svojega trudapolnega stanu. Da pa je naše društvo dosihmal v istini vsestransko blagodejno uplivalo na naše ljudi, pričala je posebno preteklo nedeljo veselica, katero je uprizorilo naše bralno društvo in ki se je zvršila na občno zadovoljnost. Seveda je k temu veliko pripomogel nastop novega „Pivškega kvarteta“ gg. S. Punčah, R. Horvat, Fr. Verbič in J. Piščanec; da pa je naše ljudstvo res uneto za vse lepo, pokazala je obila udeležba zlasti priprostega ljudstva, kajti izmed tukajšnje in bližnje gospode počastilo je veselico le veleč. g. A. Puc, župnik Hrenoviški, grajska gospoda

je zavezal svojo culico, bisago čez ramo obesil ter se napolil proti ljubemu domu, kjer je vedel, da ga vsi željno pričakujejo. Bilo je ravno na Velikonočno nedeljo v jutro. Ljudje iz vasi v bližnjo cerkev grede srčevali so vojščaka, ki je urno stopal proti vasi. Lice njegovo bilo je od solnca in vetra zarjavelo. Ta vojak bil je Trebčev France. Iz prejšnjega lepega mladenca postal je resen mož. Ko je došel vrh griča, s katerega se je v dolini videla njegova rojstna vas, zalesketala mu je solza veselja v očeh in udrla čez zatemnelo lice. Zahvalil je Boga, da ga je po tolikih krvavih bitvah in smrtnih nevarnostih zdravega in živega pripeljal zopet na domače ognjišče. Vas pred njim je stala obsijana od jutranjega pomladnega solnca. Hiše so bile na pol skrite med cvetečim sadnim drevjem, samo črne slamnate strehe je bilo videti.

Urno je korakal France doli v vas ter stopal proti domači hiši. Na pragu je naletel na očeta, ki je s pipico v ustih zamišljen gledal v tla. France je očeta pozdravil ter mu roko molil. A kdo bi opisal to, kar je zdaj sledilo? Oče se je kar tresel. Še tobak v lulici jim je pri tej

priložnosti ugasnil. Mati je med tem iz sobe prišla ter čez dolgo let zopet svojega sina objela. Bila je tudi tako zmočena, da si je predpasnik narobe privezala. Le Pepico je glasno klicala, naj pride, da vidi Franceta. Tudi Pepica je bila srčno vesela prihoda svojega brata, katerega tako dolgo ni videla. Molče sta se objeta držala, dokler ju ni prvo zavzetje minulo.

Občno veselje je bilo toliko, da bi bili gotovo na Velikonočno nedeljo službo božjo zamudili, ko ne bi prišel jeden sosedov očeta Trebca klicat, naj gre v cerkev.

Po vsej vasi so se pisanice delile in dobivale, oče Trebec dejal je pa pod lipo zbranim vaščanom, da je on letos najlepšo pisanico dobil. Sam Bog in milostljivi cesar, dejal je, sta mi jo poslala, in ta pisanica je namreč moj sin France.

Kako različni in drugačni so bili letos Velikonočni prazniki za Trebčeve mimo onih pred leti, to si vsak lahko misli.

Dolenc in g. Dekleva iz Slavine. — Po pozdravu predsednikovem vršil se je vspored točno. Pesmi, katere je pel „Pivški kvartet“, uspele so izvrstno, sosebnost pa je ugajal občinstvu mešani zbor. „Slovanska pesem“ od Volariča, ki se je morala na občno zahtevanje ponavljati. Tudi deklamacijo „Jeftejeva prisega“ je deklamovala domača dekle M. S. govorila prav dobro. — Tombola je zadovoljila seveda v prvi vrsti tiste, ki so bili toli srečni, da so dobili kak dobiček. — Po dokončanih teh točkah pričel se je v spodnjih prostorih gostoljubne hiše vrlega g. nadžupana in predsednika društva A. Križaja prav živahen ples, ki je trajal do ranega jutra.

V zgornjem nadstropju pa se je zbralo nekaj dragih nam gostov in udov bralnega društva. Zabaval nas je s svojim ubranim petjem neumorni „Pivški kvartet“, razveseljeval pa z raznimi dovtipnimi napitnicami g. Dekleva, za kar smo mu prav pristržno hvaležni. „Pivškemu kvartetu“, sosebnost onim gg., ki so se od zunaj potrudili k nam in sicer gg. L. Punčuhu, Fr. Verbiču in J. Piščancu takisto najudanejša zahvala za sodelovanje. — Reči moramo, da je bilo vse prav dobre volje pri veselici, ki bode gotovo še dolgo ostala slehernemu udeležencu v dobrem spominu. Naposled naj še omenim, da smo nabrali na predlog g. Dekleve tudi malo vsoto za prekoristno in izvrstno delujočo družbo sv. Cirila in Metoda.

S Pivke 9. aprila. [Izv. dop.] (Vode nam treba!) Prišel je čas zborovanja deželnega zbora kranjskega. Vsak častitih poslancev prinesel je seboj polno torbico raznih želja in potreb svojih volilcev. Tudi naša dva deželna poslanca nabasala sta gotovo vsak svoj kovčeg prej omenjenega blaga. — Mnogo se je že govorilo o pomanjkanju vode in v resnici sta se naša poslanca vedno možato potegovala za nas pozabljene Pivčane. Zato se danes še jedenkrat toplo priporočamo, naj s pomočjo drugih nam naklonjenih vrlih poslancev začeto stvar spravita do konca, do uresničitve, zlasti ker je res že skrajni čas, da se kaj stori. Kakor dobro znano, je pri nas vsako leto po več mesecev silno pomanjkanje vode, posebno na desnem bregu Pivke. Škoda, da se našemu tarnanju le premalo verjame.

Pred par leti je neki deželnozborski veljak, vozeč se mimo Pivke proti Trstu, začuden povprašal, kako to, da Pivčani želijo vode, saj jo je čez in čez dovolj. Bog mu daj nebesa! Res je bilo takrat vse preplavljeno, a da bi se bil pa dotični gospod vozil par dni pred poplavljenjem ali mesec dni kasneje, videl bi bil kako silno primanjkuje vode.

Druga leta nas po zimi Pivka ni zapustila ter nam vrh pitne vode dajala še mnogo ledu. Letos pa smo vozarili celo zimo in pa do zadnjih dni vodo v sodih. Revnejši ljudje pomagali so si pa s tem, da so sneg topili na ognji v kotlih in loncih. Tako jim je obilni sneg venderle prav prišel. Tedaj pa, ko je sneg skopnel in se je zima umaknila veseli pomladi, postalo je pomanjkanje vode že nepopisno. Kdor ni sam skusil, ne more verjeti, kako gnusna smrdljiva mlakuža se je rabila za pitno vodo in za kuho. Človek mora v resnici oči zatisniti, da ne vidi, kaj pije. No, uboga živina privadila se je tudi temu, človek pa se niti privaditi ne more. Opravičeno tedaj prosimo: vode, vode!

Novi odbor glavne županije v Št. Petru resno misli ustanoviti prepotrebno gasilno društvo. Naš vrli in skrbni župan g. Križaj je že v prvi seji predlagal ustanovitev tega društva. Može so vsi uneti za to in ravno danes, ko pišem te vrste, zboruje osnivalni odbor, da to stvar reši, kakor upamo in želimo ugodno.

Vrh družih preglavic dela tudi snovatelj gasilnega društva pomanjkanje vode največ skrbi, zato tudi oni zaupno prosijo: pomagajte nam do stalne vode ker sami ne moremo toliko žrtvovati.

Dobre pitne vode je pa preskrbeti tudi z ozirom na ljubo zdravje. Že se oglašča strašna morilka kolera po bližnji Laški. Bog nas varuj vsaj pred njo! Tu v naših smrdljivih mlakužah bila bi ugodna tla za nje hitro razširjevanje.

S 1. januarjem dobili smo v Št. Petru mitnico, zoper katero vse godrnja. Tri mesece kasneje, to je 1. aprila, nas je pa osrečila južna železnica s povišanjem voznine iz Št. Petra do Postojine. Kratko pot kacic 10 km, zvišala nam je kar za celih 10 kr. Že prej je bilo 35 kr. sila preveč, a zdaj plačati nam je z jutranjim vlakom kar 45 kr. Tako postopa in ravna tista družba, katero se upa zagovarjati slovenski poslanec Klun, o kateri se je upal reči, da se vedno ozira na potrebe Kranjske dežele. O, gospod poslanec — sramujte se!

Ker dohaja jutranji vlak prepozno v Postojino in se je sedaj še toliko podražil, bilo bi v prid ljudstvu, da bi podjetni in premožni možje v Št. Petru napravili „omnibus“, ki naj bi vozil redno vsak dan iz Št. Petra do Postojine o pripravi uri. Stem bi imeli potniki trojni dobiček: vozili bi se ceneje, prišli bi pravočasno v Postojino in razumeli bi slovenskega voznika. Zasluženi krajcarji ostali bi pa Slovencu, ne judom in njih zagovornikom, kakor je posl. kanonik Klun.

Slovenske in slovanske vesti.

(Občinske volitve v Ljubljani) vršile so se v drugi polovici minolega meseca in so bili v vseh treh volilskih razredih izvoljeni vsi od narodno-napredne stranke postavljeni kandidati.

(Kranjska gimnazija.) Deželna vlada je naznanila mestnemu zastopu kranjskemu, da je načeloma pripravljena, ustanoviti v Kranju popolno višjo gimnazijo, ako mesto dovoli za zgradbo poslopja prispevka 40.000 gld.

ter se obveže doprinasati za vzdrževanje gimnazije na leto 2.000 gld.

(Kuhnoveci in celovski Nemci.) Novica, da se preseli kranjski polk v Celovec, je kakor strela udarila mej celovške Nemce in kar tresejo se pred kranjskimi fanti same bojazni, češ, zdaj se bode Celovec popolnoma poslovenil!! Radi bi seveda to zaprečili, in kakor se govori, hoče v tej zadevi neko društvo na noge stopiti s prošnjo, da se premesti v Celovec namesto Kuhnovcev štajerski polk iz Gradca, ki je za Ljubljano namenjen. Da je to vse le ničvredno in smešno počenje brez pomena, je samo po sebi umevno.

(Osušenje Ljubljanskega barja.) Okrajno glavarstvo v Ljubljani je pričelo, oziraje se na ukaz poljedelskega ministerstva, deželnega predsedništva in vsled prošnje glavnega odbora za obdelovanje Ljubljanskega barja vodopravno postopanje o zadevi osušenja imenovane barja, ki se ima izvršiti po načrtu inženerja Podhajskega. Stroški so proračunjeni na 1.378.600 gld. Po tem načrtu se bodeta znižali strugi Ljubljanice in Gruberjevega kanala in zgradili novi nabrežni zidovi, nekateri stari pa podrli in nadomestili z novimi. Ugovore proti temu načrtu je naznaniti tekom šestih tednov pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani, kjer so navedeni načrti v uradnih urah vsakemu na ogled razgrnjeni. Na poznejše ugovore se ne bode oziralo.

(V pomoč vinogradnikom.) Iz Krškega se nam piše: Spoznavši veliko bedo med prebivalstvom tukajšnjega sodnega okraja naložila si je tukajšnja kmetijska podružnica za bodočih 10 let veliko nalogo. Razen običajnega posredovanja med glavnim odborom kmetijske družbe in njenimi udi namerava ona v veliki meri in z izdatnimi sredstvi pospeševati novi nasad vinogradov z ameriškimi trtami. V ta namen razdelila bode zlasti skozi 10 let vsako leto 2.500 gld. od dovoljene podpore kranjske hranilnice mej vinogradnike tega okraja. Radi pravične razdelitve te podpore morala bode pa nadzorovati delo rigolanja in zasajanja podpore prosečih vinogradov. Nadalje hoče deliti mej vinogradnike brezplačno reznike, okoreninjene in pocepljene amerikanke, ker ima v ta namen s šolskim vinogradom vred že tri vinograde na 7, oziroma na 10 let v najem vzete, v katerih se je že in se bodo letos posadili okoli 20.000 cepljenih in okoli 50.000 necepljenih reznikov. Kmetijska podružnica prirejala bode pa tudi velike shode kmetovalcev v pouk nove vinoreje sploh in še posebne tečaje v pouk cepljenja in gojenja amerikank. S to veliko akcijo namerava kmetijska podružnica izboljšati revno stanje tukajšnjega kmetijskega prebivalstva, ki hoče vsled trtne uši kar obupati in se trumoma v Ameriko preseliti in zato želeti jej je najizdatnejše vsestranske podpore.

(Celjske homatije.) Po dolgem odlašanju in odkladanju so se naposled razpisale volitve odposlancev za

Celjsko okrajno bolniško blagajnico na dan 4., 8. in 13. maja. Celjski nemškutarji so bili v strahu, da zmagajo pri teh volitvah Slovenci, in da bi to preprečili, posluževali so se raznih nezakonitih pripomočkov. Vrli poslanec dr. Dečko je zategadelj v dež. zboru štajerskem vlado trdo prijel in tudi dosegel, da so se volitve radi nezakonitega postopanja celjskega mestnega urada koj ustavile.

(Nemščina v koroških šolah.) Koroškim mogotcem se uboga slovenska para še vedno ne poučuje dovolj v nemškem jeziku. Te dni so bila šolska vodstva slovenskih in nemško-slovenskih šol vprašana, ali se katehetje pri pouku ozirajo tudi na nemške otroke in bi li ne bilo mogoče, da se krščanski nauk v višjih razredih tudi slovenskim otrokom razlaga v nemškem jeziku. —

(Izpred goriškega sodišča.) Te dni so bile pred goriškim sodiščem tri znamenite obravnave, o katerih bo še mnogo govora v državnem zboru. Pri prvi obravnavi obsojen je bil na čutno kazen urednik „Soče“ radi razžaljenja nekega nemškega profesorja; pri drugi obravnavi so bili obsojeni različni kmetijski fantje radi napada na neke Lahe, čeprav zaslišane priče niso nič gotovega vedele povedati; tretja obravnava zoper bivšega urednika poštenega lista „Il Rinnovamento“ pa je bila preložena, ker je zagovornik dr. Stanič odložil zagovorništvo, ker je sodišče odklonilo vse ponudene dokaze in priče. Razprave pred porotniki, ki so bili razen jednega sami Italijani, vršile so se v italijanskem jeziku in sicer s pomočjo tolmača. O tej stvari je pač zadnji čas, da se naši hladnokrvni poslanci malo ogrejejo in že izrečejo kako moško besedo.

(Ravnopravnost pri Goriških sodiščih.) O ravnopravnosti slovenskega jezika pri Goriških sodiščih se slišijo kaj čudne reči. Pred 25 leti je bilo bolje nego pa danes! S tem je pač vse rečeno. Pri obeh sodiščih v Gorici ni ne jednega uradnika, ki bi bil v besedi in pismu večš slovenskemu jeziku. Najmanj znata pa preiskovalna sodnika, ki bi morala največ znati. Državno pravdnništvo varuje veljavo italijanskega jezika, slovenskim kmetom pa se pošiljajo italijanska vabila. To so res čudne, neverojetne razmere!

(Prva zmaga združene hrvatske opozicije.) Pri deželnozborski volitvi v III. okraju v Zagrebu zmagal je dne 20. m. m. navzlic silnemu pritisku vlade, kandidat zedinjene opozicije dr. Milan Amruš, dočim je vladni kandidat ostal v manjšini. Ta izid volitve je v Zagrebu splošno presenetil, kajti vlada je imela natanko izračuneno, da bo njen kandidat prodril s kakimi 10 glasovi večine. Kakor se kaže, vlada pri svojem računu ni jemala v poštev zavednosti neodvisnega Zagrebškega meščanstva in zato jej bodo še dolgo po ušesih zveneli gromoviti živio-klici, ki so pozdravljali prvo, toli sijajno zmago narodne sloge. Tudi mi se od srca radujemo te vesele zmage.



Razne vesti.

(**Novo vojno ladijo „Marija Terezija“**) spustili so v soboto zjutraj v Trstu v morje. Pri sv. Roku, kjer se je zgradila nova oklopnjača, vršila se je slavnost v navzočnosti odličnih gostov, članov cesarske rodovine in raznih dostojanstvenikov. Kumica bila je nadvojvodinja Marija Terezija. Vse se je vršilo v najlepšem redu navzlic malo neugodnemu deževnemu vremenu.

(**Ukraden dinamit.**) Puljsko okrajno glavarstvo nanašanja, da so v dobi od 13. februarja do 22. marca t. l. neznani lopovi ukradli v trdnjavi Giorgetta ležeči blizu Pulja deset zaboječkov dinamita. V vsakem zabojčku je bilo $2\frac{1}{2}$ kilogr. dinamita, tatovi so torej odnesli vsega vkup 25 kilogr. tega nevarnega razstreliva. Ker je s toliko množino dinamita moči prouzročiti hoté ali nehoté najgroznejšo nesrečo, je veliki strah odgovornih krogov lahko umèven, žal da je bilo vse dosedanje neutrudno zasledovanje tatov povsem brezuspešno.

(**Uboj**) V Selcih nad Škofjo Loko pil je pred kratkim dimnikar France H a b j a n iz bližnjih Železnikov. Domači fantje mu menda niso bili posebno naklonjeni ter so ga čakali na cesti, da bi ga pretepli. Da bi pa Habjan ničesar ne slutil, spremljal ga je celo nek domač fant, ki je bil sporazumljen z ostalimi, iz gostilne proti domu. Komaj pa je bil Habjan, nič hudega sluteč, na cesti, napadla ga je tolpa njegovih nasprotnikov in jeden izmed njih udaril ga je z ročajem samokolnice tako nesrečno po glavi, da je pri priči obležal. Domačega župana, ki je prihitel mirit, pa so pretepalci s kamenjem sprejeli, tako da se je moral umakniti. Stoprav neki slučajno po cesti prišedši mož našel je nezvestnega Habjana ter klical na pomoč. Gosp. župnik podelil mu je še sv. poslednje olje, a proti jutru je Habjan umrl, ne da bi se bil zavedel. Storilci še tajé. — Ubiti Habjan ni bil na dobrem glasu in na sumu je celo kot tisti cerkveni tat, ki je pred kratkim izpraznil pušice v Železniški cerkvi.

(**Dva otroka zgorela.**) V Goričici pri lhanu nastal je dne 21. t. m. ogenj, ki se je v kratkem razširil in uničil poslopja posestnika Frana Jančarja. Dva otroka, ki sta baje po neprevidnosti zanetila ogenj v hlevu, se nista mogla rešiti in sta zgorela. Zgorela je tudi jedna krava in trije prasci. Pogorelec ni bil zavarovan.

(**Cerkvena tatvina.**) V Želimljah ukradli so pred kratkim neznani tatovi monštranco, ciborij in kelih s hostijami vred, zavili vse v zagrinjalo od spovednice in odnesli. V času, ko se je tatvina zgodila, se je neznan

slikar župniku ponujal, naj mu naroči kako slikarsko delo, cerkovnik pa je zvonil v stolpu pogrebu grofice Auersperg. Tatovi so bili dobri poučeni o krajevnih razmerah: ker se je zvonilo v stolpu, je bila cerkev odprta; tatovi so vedeli, kje da je ključ k tabernakelnu, kajti po storjeni tatvini obesili so ga na dotično mesto. Stoprav drugega dne, ko je hotel župnik maševati, zapazila se je tatvina. Jednega tatu so že ujeli v Sežani.

(**Izseljevanje v Ameriko.**) Iz Dol. Logatca se nam piše: Dne 26. m. m. zjutraj odpeljala se je od tukajšnje postaje četica broječa kakih 30 moških in 3 ženske v daljno Ameriko. Za prihodnjo soboto se tudi že pripravlja druga ne manjša četa. Logatčanov bode v Ameriki vseh skupaj blizu sedemdeset, o katerih se vedno kaj novega čuje. Nekateri od njih prav pridno skrbé za svoje doma ostale žene in otroke, brate in stariše, dočim je tudi takih, ki se za svoje kaj malo menijo, kajti ne vidi se od njih nič — dolarjev. Logatec bode, ako tako naprej gre, brž začel pogrešati izseljenike, sosebno pa bode obrtnija začela pešati. Tudi kmetje ne bodo imeli dovolj delavcev. Kar je zdravih in krepkih mož, ti le hrapené po Ameriki, tako da doma za delo preostajajo le mladeniči in starci. Po vsem Logatci ne čujete danes drugega razgovora, nego o takozvanih „Amerikancih“, kakor ljudstvo navadno krsti vsakega izseljenika.

(**Zapuščina dobrotnika.**) V Trstu umrl je bivši kapitan in posestnik ladij Karol Bartoletti v 82. letu svoje starosti. Bil je samec in je vse svoje imenje, kakih 350.000 gld., ostavil Tržaškemu dobrodelnim zavodom. Vsoto 80.000 gld. pa je odločil za ustanovo, iz katere naj se vsako leto na dan njegove smrti obdarijo uboge rodbine vsaka s 50 goldinarji.

(**Slovani in Nemci na tujem.**) Daleč od avstrijske meje, v Gelsenkirchenu pri Essenu na Nemškem, delujejo v ondotnem premogokopu tudi mnogi avstrijski državljani, Slovenci, Čehi, Poljaki in Nemci in žive med seboj v najlepšem nespornostnem. Tega pa ni kriv socializem, ampak — narodnost. Slovani stoje na jedni strani, Nemci na drugi, prepri in male praske pa so na dnevnem redu. Meseca novembra priklopelo je nasprotstvo do vrha in pri pretepu, ki je nastal, je bil ubit neki Nemec Karoly. Ubijalce je Essensko sodišče te dni obsodilo na zapor od 15 mesecev do 2 let. Listi poročajo, da se je pri sodni obravnavi pokazalo, kako silno srdito je sovraštvo med avstrijskimi Slovani in Nemci, dočim so se Slovani in Nemci iz rajha vedno dobro razumeli.

Poučne stvari.

Zoper drisko telet.

Teleta napade časih driska 8 ali 14 dni po rojstvu, ko še sesajo; mehko gre od njih in kislega smrada, pa tudi kolje jih, da večkrat poginejo.

Če takim teletom preiskuješ sirnik, to je četrti želodec, najdeš v njem neko skuto in zagrizenega mleka; drobna čeva pa se vidi hudo vneta, snetajava.

Krivo je te bolezní težko prebavno mleko, ki ga sesa tele, pa tudi prehlajenje.

Da se skuta odpravi iz želodca, priporoča se štupa (prah) od rabarbare in pa rumene kine, vsake po 1 gram; oboje mora fina štupa biti, dobro vkup zmešana in na štiri porcije razdeljena.

Brž ko se driska loti sesajočega teleta, imej ga na gorkem in daj mu jedno uro potem, ko je sesalo, vsak dan po jedno tako štipico, ki si jo s pol maselcem mleka izpod krave dobro pomešal. Vsak dan zjutraj taka štupa z mlekom pomešana ozdravi živinče v dveh ali treh dneh, ako nisi driske zanemarl.

Če pa driska že dalje trpi, daj teletu vsak dan take štupe s pol macelcem kamiličnega čaja in dodeni še nekoliko žlic toplega mleka izpod krave. To dajej teletu vsak dan, dokler se ne ustavi driska.

Pri tej priliki pa moramo svariti naše gospodarje in gospodinje, naj opustijo škodljivo navado, da prvo mleko, ki bi je imelo tele od matere posesati, izmolzejo

in ga teletu ne privoščijo, češ, da mu je škodljivo. To je neumna vraža. Ravno to prvo mleko teletu izčisti in otrebi čeva in mu tako odvrne drisko. Naj se človek ne predrzne mojstriti dobrotljive natore!

Opravila pri čebelnjaku meseca maja.

Prijaznega majnika kdo ga ne pozna! Tudi čebelar se ga najbolj veseli. Do zdaj je imel s čebelami le trud in skrbi; meseca maja pride zanj čas veselja in povračila. „Čebele rojijo“ — kak vesel glas za čebelarja! Naj ima tudi delo, kakoršno koli si bodi, gotovo ga popusti ter hiti k čebelnjaku, dasi je čebele že stokrat rojiti videl.

Skrben čebelar pripravi vse potrebno že poprej, zlasti ob zimskem času, da potem kar nemudoma postreže mladi rodovinici z lepim, prijaznim stanovanjem. Prav nerodno je, če čebelar potem, ko roj že na veji visi, šele išče panja in drugega potrebnega orodja, kako šele napačno, če je panj ves nesnažen, preprežen s pajčevino in z drugim mrčesom. Da se marsikateri roj slabo ponaša, dostikrat je le jedino zanikarn čebelar sam kriv. Panj z močno dišječimi zelenjavami drgniti, kakor je tu in tam navada, ni potrebno; dovolj je, da je panj snažen in malo z medom namazan; pa tudi brez tega se čebele rade naselijo, da je le vse posnaženo. Zveden čebelar si pa tudi roje sam dela, če vidi, da je potrebno in mu sicer dobiček kaže. Ob deževnem vremenu je treba rojem medu pokladati, da zaradi glada ne oslabe.

Loterijske srečke

dne 4. maja t. l.

Praga 33, 62, 37, 72, 9.

Tržne cene v Ljubljani

dne 3. maja t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	50	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	6	50	Surovo maslo,	—	78
Ječmen,	6	40	Jajce, jedno	—	02
Oves,	7	—	Mleko, liter	—	10
Ajda,	5	75	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	4	41	Telečje	—	60
Koruza,	6	50	Svinjsko	—	64
Krompir,	3	20	Kostrunovo	—	40
Leča,	14	—	Pisaneč	—	75
Grah,	14	—	Golob	—	20
Fižol,	9	—	Seno, 100 kilo	—	267
Maslo, kgr.	1	04	Slama,	—	320
Mast,	—	70	Drva, trda, 4 metr.	—	650
Špeh frišen	—	64	„ mehka, 4 „	—	5

Najboljši mavec (gips)

dobi se najceneje iz glavne zaloge pravega dovskega mavca pri

Ivanu Majdiču v Kranji.

Opazka. Z ozirom na to, da se je od strani konkurence širila vest, da je nje mavec mnogo bolji ali vsaj popolnoma enak mojemu, poslal sem uzorce obeh mavcev kmetijskemu kemičnemu preiskovalnemu zavodu na Dunaj. Ta zavod mi z dopisom z dne 13. t. m. uradno potrjuje, da je moj dovski mavec za 22 % boljši kot oni mojega konkurenta iz Jesenic. Sploh pa je moj mavec (prej pod imenom Železnikarjev) že nad 40 let tu kot najbolji priznan. (20)



J. Kunčič

izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,

v Križevniških ulicah št. 10

filijalka v Lescah, Bled,

priporoča čast. p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem svojo dobro izdelovalnico dobre, zdrave ukusne soda-vode.

Zunanja naročila izvršujejo se točno. (16—8)

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca (11—9)

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Zaupni mož v vsakej fari. Velevažno, stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače **denarstveno podjetje** (poroštveni za klad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznano blagonsno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega **zaupnega moža** z nalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „**201.191. Graz postlagernd**“ več poizvedeti. (18—2)

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13

(6—9)



priporoča slavnemu občinstvu in preča stiti duhovščini, svojo bogato zalogo lestenecv, oljnatih podob, zreal, kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete n. pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavno prsteno blago, raznovrstne svetilnice viseče in stoječe,



Hermanove bliskovne svetilnice i prave kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prevzemam tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

Dr. Ivan Voves

deželni okrožni zdravnik v Radovljici

naznanja, (19—1)

da je nastopil svoje mesto.

Zobni zdravnik

SCHWEIGER

stanuje v

hôtelu „Pri Maliči“

II. nadstropje, št. 25—26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne. (2—9)

Ob nedeljah in praznikih od polu 10. do polu 1. ure.

Najnovejše zobe, zobovja in plombiranje.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost.

Glavni zastop

Bartholijevega originalnega karbolineja

Maščoba za konjska kopita in usnje. (5—9)

Hiša

z lepim vrtom, poleg katere so tudi njive in senožeti, tako da se vrt lahko razširi in napravi tudi drevored, v najlepšem kraju **Škofje-loškem**, pripravna za letovišče, gostilniško obrt, ki se že zdaj tu izvršuje, ali za kupčijo,

(22—1) **se prodá.**

Več se izve pri lastniku **Franu Fojkarju** v **Škofji Loki**. (482—1)

Mavec (poljski gips)

dobi se
najboljši in najcenejši
pri meni

Adolfu Kreuzbergerju v Kranji

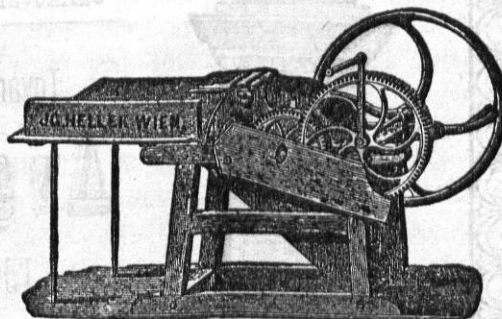
kojega izkopjem v lastni jami na Plavšu pri Jesenicah.

Moj mavec ima vsled analize g. profesorja Knapitsch-a v

Ljubljani 93-44 odstotkov žvepljeno-kislenega apnenika.

Konkurenca torej ne more z boljšim in cenejšim mavcem nobenemu postreči. (21)

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!



Mlatilnice, vitle, trieure

čistilne mline za žito

rezalnice za krmo

samodelujoče

aparate proti peronosperi

tlačilnice za vino

tlačilnice za sadje

mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo

razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku **zastonj** in poštne **prosto**. (17—3)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih ognjišč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stajbinska dela.** (7-9)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar

Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.

Velika zaloga vseh

kirurgičnih obvez in kilnih pasov.

Velika izbira in zaloga **vsakovrstnih rokovic** iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Dunaji; **zavratnikov, manšet, angleških in francoskih dišav, modercev** itd. (4-9)

Založba tovarne

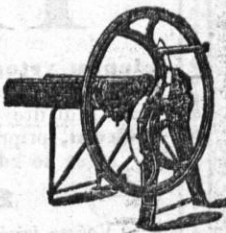
pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.



Tu se dobivajo vsake vrste kmetijski stroji, kakor tudi blagajnice, varne pred tatam in ognjem. P. n. gospodinjnam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne



šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi **5 let** jamčim (garantiram). (8-9)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta

(12-9)

zaloga

špirta, žganja, špecijskega blaga in barv.

(18-9)

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Adolf Hauptmann

tovarna (9-9)

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

"NARODNA TISKARNA"

priporoča po nizke ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.



Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-9)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, **neprežigljava opeka** in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.